

Ponořen v umění a v Bohu

Chris Afuba je umělec a lektor na Institute of Management and technology v Enugu v Nigérii. Je supernumerářem Opus Dei.

15.03.2009

Poprvé jsem se o Opus Dei dozvěděl od přítele. Jednoho dne jsem s ním jel autem a on se mě najednou zeptal: „Chrisi, máš životní plán?“ Neměl jsem. A mimoto jsem ten výraz ještě nikdy neslyšel. Začal mi načrtávat některé skutky křesťanské zbožnosti, které mě velmi zaujaly.

Bez odkladu jsem je začal praktikovat. O chvíli později jsem začal navštěvovat některé z formačních prostředků v centru Opus Dei. O pár let později jsem požádal o přijetí do Opus Dei jako supernumerář.

Co mě na učení sv. Josemaríi upoutalo nejvíc, je skutečnost, že člověk se může stát svatým skrze svoji práci. Hluboce to na mě zapůsobilo. Jsem umělec a své práci se věnuji velmi vášnivě. Snažil jsem se také být dobrým křesťanem a často jsem se modlil předtím, než jsem začal pracovat na novém díle, ale skutečnost, že modlitbou může být samotná práce, pro mne byla naprosto nová. Dávalo mi to smysl. Celý ideál svatosti se tím pro mne stal realistickým. Bylo to něco, s čím jsem se mohl dokonale ztotožnit.

Přítel mi jednou řekl, zatímco se díval, jak pracuji na jedné soše, že

samotný způsob, jak pracuji, je *uměleckým dílem*. Teď o tom výrazu často uvažuji v novém světle.

Pochopil jsem, že musím pracovat a nabídnout tuto práci jako oběť Bohu. Zatímco pracuji na nějakém díle, přirozeně se snažím potěšit každého, kdo ho uvidí: dojem diváka pro mne znamená mnoho.

Časem jsem pochopil, že, zatímco uvažuji o divákovi, je ještě důležitější pochopit, že nejdůležitějším divákem všeho, na čem pracuji, je Bůh. On vidí rub reliéfů, spodek vyřezaných desek. Naučil jsem se, že vynaložit úsilí na dokončení malých detailů v mé práci, včetně těch, které nikdo neuvidí, představuje podstatnou část svatosti, na kterou bych rád aspiroval.

Výtvarné umění může být velmi stravující. Do každého projektu, na kterém pracuji, se cele pokládám. Dost často jsem unesen a pracuji na

něčem řadu hodin v kuse. V těchto chvílích mě i malá vyrušení velmi rozčilují. To je další oblast, kde mám velký užitek z učení zakladatele Opus Dei. Teď vím, že i v těchto vyrušeních musím najít Boha a tu malou rozmrzelost, které mi tyto chvíle mohou způsobit, mu odevzdat. V práci musí být žita každá ctnost, v neposlední řadě sebeodevzdání. Tato vyrušení mi dnes přinášejí něco navíc, co mohu obětovat Bohu. Ačkoliv jsem je dříve viděl jako překážky v práci, dnes chápu, že přinášením těchto malých obětí, abych se sám odevzdal druhým, můžu ve skutečnosti svoji práci spíše zdokonalit, než poškodit.

V umění je velmi důležité pracovat podle ideje, kterou máte uvnitř a snažíte se ji vynést ven a vyjádřit. Dobře, je to také něco, co jsem se naučil díky formaci, kterou jsem přijal v Opus Dei. Nejprve vnitřní život a potom apoštolát. Je toho

opravdu hodně, za co musím být
vděčný Bohu, v neposlední řadě za
své povolání.

Chris Afuba (IMT, Enugu,
Nigérie)

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
ponoren-v-umeni-a-v-bohu/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/ponoren-v-umeni-a-v-bohu/) (13.08.2025)